

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SAPTĂMÂNĂ
Abonament: 500 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

Convocarea Adunării Eparhiale.

Scrisoarea pastorală a I. P. S. S. Patriarhului Miron.

Sfințirea bisericii din Luduș. . . . . *Rep.*

Credința . . . . . *Pr. Ion Goron.*

Cronică.

Bibliografie.

Concurs: Cântăreț al Catedralei din Cluj.

Mogoș-Mămăligani.

Nr. 3585—1930.

NICOLAE

Din mila lui Dumnezeu Dreptcredinciosul Episcop al Eparhiei
Vadului, Feleacului și Clujului.

*Iubitului cler și popor al Eparhiei noastre, iubiților și Onoraților Deputați ai Adunării
Eparhiale: Dar și milă dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Isus Christos!*

În temeiul Artic. 134 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române,
convocăm și prin aceasta declarăm de convocată

ADUNAREA EPARHIALĂ

în biserica ortodoxă română din Cluj, pe **Dumineca a V-a după Paști, a Samari-
nencii, adevă 18 Mai 1930, la 9 ore dimineața**, când se va începe serviciul divin,
iar după aceasta va urma deschiderea Adunării, în localul care se va designa
spre acest scop.

Cluj, la 29 Aprilie 1930.

Nicolae Ivan m. p.,
Episcop.

Art. 8. — Toți deputații aleși sunt datori a se înfățișa pe ziua deschiderii Adunării, sau în cazuri grave de împedecare, a-și justifica în scris absența. — Cei prezenți sunt datori a participa la Ședințele Adunării, a lua parte la lucrările ei, a primi alegerile și însărcinările date lor, dela cari numai Adunarea îi poate dispenza. — Deputații, cari nici nu-și justifică absența cu probe demne de crezământ, nici nu se înfățișează la adunare, în decurs de 5 zile dela deschiderea ei, se consideră că au renunțat la mandat. Concediu pe 3 zile poate da președintele, iar pe timp mai îndelungat numai Adunarea. Pe timpul absenței nu se dau diurne. Cererile de concediu se rezolvă îndată.

Scrisoarea pastorală a I. P. Sf. Sale Miron Patriarhul României către toți fiii țării, din prilejul nenorocirii dela Costești.

Cazul nenorocirii fatale dela Costești, ne-a lovit pe toți ca un trăsnet neașteptat. Toată țara fără deosebire de neam și credință se pregătea pentru a prăznui Sfintele Paști. Ele aduc în toate casele bucurie, mângăere și nădejdea de mai bine celor strâmtorați. Numai la Costești voia necuprinsă de mintea omenească a Celui de Sus, a trimis jale și durere nemărginită în case, căci la 100 de inși și-au găsit moartea năprasnică în flăcările, cari au mistuit înpuține minute toată biserica, din cari nimeni n'a putut scăpa, fiindcă singura ușă se deschidea în lăuntru.

La auzirea acestei triste întâmplări ni s'a sfâșiat inima de durere și sentimente de adâncă compătimire a umplut sufletul tuturor. Aceste sentimente de milă generală ne îndeamnă, să dăm tuturor cetățenilor țării, în inima cărora iubirea de aproapei este vie și lucrătoare, ocazia de a contribui la mângăerea celor ce-au primit o lovitură atât de grea. În scopul acesta — considerând urgența cazului — dispuneam următoarele:

1. Într-o Sf. Duminică să se officieze în toate bisericile Patriarhiei după sf. liturghie, un parastas pentru sufletul celor arși de vii și pentru mângăerea fraților îndurerăți.

2. Cetindu-se celor de față aceste cuvinte îndoliate ale părintelui Vostru suflesc, să se deschidă imediat în biserică o colectă pentru ajutorarea celor ce și-au pierdut părinții și sprijinul și mai ales pentru terminarea bisericii noi în curs de zidire din acea comună — căci — dacă această biserică era gata și dată sfintei sale chemări, poporul nu era avizat a asculta slujba prohodului Domnului în clădirea învechită, de lemn. Nenorocirea n'ar fi avut loc.

Colecta se va face purtându-se un disc, sau în modul stabilit de cler împreună cu autoritățile civile, după împrejurările locale.

Eu deschid această colectă cu suma de zece mii Lei, trimisă la adresa Consiliului central al Patriarhiei române (București, str. Matei Milo 8).

Ziarele sunt rugate a participa la colectă.

Mângăerea tuturor ar fi îndoită, dacă și cetățenii minoritari și de altă credință ar

folosi acest nenorocită întâmplare pentru a-și arăta iubirea față de concetățenii lor cuprinși de jale.

Milostivul Isus Hristos, cu învățăturile sale din Cartea Sfintei Evanghelii a bisericii mistuite în întregime de foc cu tot cuprinsul ei și care evanghelie — ca o minune vizibilă și cu adânc înțeles pentru toți — a rămas nearsă, va răsplăti tuturor jertfa și ajutorul dat celor din Costești.

3. De altă parte repet sfatul meu dat de câțiva ani ca Mitropolit Primat către clerul Arhiepiscopiei mele din prilejul unei triste întâmplări analoge din eparhia mea, unde a ars tot la Paști patru persoane; dar acum cu consimțământul chiriarhilor respectivi îl generalizez ca poruncă strictă pentru toate bisericile din Patriarhie, ca:

a) Să se scoată din biserici toate cununele uscate, fie de flori naturale sau artificiale, cari la cea mai mică scânteie ard ca niște materii explozibile.

b) Să nu se mai permită așezarea în biserici a unor asemenea cununi care se pot pune pe coșciugul sau mormântul celor repauzați. Tristul caz dela Costești va trebui să convingă pe aducătorii de cununi, că n'au motiv a se simți jigniți în sentimentele lor de evlavie sau de iubire către cei repauzați, dacă asemenea cununi nu se mai lasă în biserică. E un uz luat din Apus.

De asemenea să iec cucernicii preoți — cu tactul cerut de sensibilitatea donatorilor — dispoziții, ca să nu fie atârdate pe catapiteasma altarelor prosoape, pânzeturi de tul și borangic etc., cari acopăr sfintele icoane, ceice nu-i permis, și sunt tot așa de inflamabile ca și cununele și stau chiar la locul unde mai mult se umblă cu lumânări și cu focul din cădelniță.

5. Din acest trist caz se îndatorează cucernicii preoți a convinge pe evlavioșii creștini despre hiperzelul lor de a folosi mai multe lumânări, decât admite spațiul bisericilor și starea sanitară a aerului, care a adesea ori se umple de veninul parafinei, din care sunt falsificate lumânările. Ofranda creștinilor pentru vii și morți se poate face și prin un ajutor dat săracilor, văduvelor,

orfanelor, pentru repararea bisericii, pentru procurarea unui obiect necesar, a unui rând de odăjdii, cumpărarea de cărți de cuprins educativ, etc.

Iar cine umblă cu lumânarea aprinsă, fie în biserică, fie alurea, trebuie să fie cu toată grija, căci — iată — ce nenorociri poate aduce neprecauțiunea, asupra unei comune întregi.

6. În fine sfătuiesc clerul și poporul, ca la clădirea unei biserici noi să facă negușit ușă și la altar; iar la intrare, ușe largă sau mai multe, unde arhitectura admite.

Cu patriarhicești binecuvântări.

București, în ziua Sfințelor Paști 1930.

Miron, Patriarh.

Sfințirea bisericii din Luduș.

În ziua de Sf. Gheorghe s'a sfințit noua biserică din Luduș, prin Prea Sf. Sa Dr. Ioan Stroia, episcopul armatei, ca mandatar al P. Sf. nostru episcop Nicolae. Noua biserică așezată în piața Ludoșului alături de casa protopopească (și aceea nouă) este, ca înfăptuire, opera străduinței neostenite a P. On. protopop Romul Popa și a epitropului său vrednic, țaran cu adevărat credincios, Augustin Coman. Zidirea casei protopopești și a bisericii în plin centru al târgușorului Luduș, unde ortodocșii au fost nesocotiți și prigoniți, un mănunchi de abia o jumătate de mie de suflete, oameni — majoritatea — săraci și năcăjiți, constituie pentru ortodoxie o mare biruință, în fața căreia acum își descoper capul chiar și dușmanii. Că în ce situație au fost mai înainte ortodocșii, o arată fosta casă parohială și vechea biserică de lemn, situate în marginea comunei.

Lupta dusă pentru câștigarea locului de casă și biserică, începută înainte cu 10 ani, este un capitol de adevărată istorie contemporană a ortodoxismului ce se emancipează sub oblăduirea României-Mari, de aceea îi vom și consacra un articol special. Lupta a fost începută de inimosul epitrop Aug. Coman, și după venirea P. On. protopop R. Popa, (1923) dusă împreună până la izbândă definitivă. Cam la feliu a fost și cu adunarea fondurilor, cari toate se ridică la o sumă ce întrece un milion de

Lei. Dintre donatorii principali, amintim cu deplină recunoștință pe următorii:

On. Minister de Culte 150.000 Lei; din repartiție 100.000 Lei; Primăria Luduș 40.000 Lei; Județul Turda 30.000 Lei; N. N. iconostasul 30.000 Lei; Reuniunea femeilor Luduș 25.000 Lei; Dr. Gh. Onișca 20.000 Lei; Aug. Coman 15.000 Lei; Romul Popa 10.000 Lei; Ion Hagău 5.000 Lei etc.

Biserica, zidită după planurile arhitectului Smighelschi, se prezintă ca aspect foarte bine, are iconostas frumos cu icoane comandate din Cehoslovacia. În intern lipsesc numai stranele.

Serbarea sfințirii s'a început de fapt încă în preziua zilei de Sf. Gheorghe, când toți preoții prezenți în frunte cu P. Sf. Sa episcopul Ioan, împreună cu tot poporul credincios au asistat la pavecernita săvârșită în vechea bisericuță de către P. On. prototierei Dr. V. Sava, cons. ep. D. Antal, rev. bis. și protopop Al. Baba dela Alba Iulia. Cântările răscolitoare de sentimente, cântate în deosebi de glasul maestru al protopopului Al. Baba, cât și cuvântarea ținută la sfârșit tot de On. D-sa, au emoționat întreagă asistența, făcând să plângă pe toți cei ce s'au rugat atâta vreme în această prea modestă bisericuță, ei și strămoșii lor. Odoarele au fost apoi duse în impozantă procesiune, la biserică cea nouă.

A doua zi la vremea obișnuită s'a început slujba sfințirii. P. Sf. Sa, pe lângă cei amintiți și protopopul locului, a fost asistat la serviciu de către Prea Onor. protodiacon Dr. Ioan Vască, decanul Academiei teologice, P. Onor. protopop Iovian Mureșian dela Turda, On. preoți O. Stănescu, T. Onițiu, M. Morușca, P. Sămărghițan, Gh. Stan, Gh. Onițiu, D. Biji și I. Macavei, iar separat la strană preoții I. Aldea, R. Câmpean, L. Ardelean, O. Chirilă, A. Eftimie și C. Popianăș. Răspunsurile au fost date de corul catedralei din Cluj, sub conducerea prof. Dr. V. Petrașcu. Între participanți remarcăm pe Dr. Valer Moldovan, subsecretar de stat, E. Bota, protopop gr.-cat. în Luduș, I. Morariu, primar în Turda; Ștefan Pop, directorul liceului Sf. Sava din București; din Luduș: dnii Iancu Pop, primpretor, V. Mörariu, primar,

Dr. E. Iovian, șef-judecător, Dr. Gh. Onișca, notar public, Dr. I. Oltean, Dr. I. Vlasi și Dr. I. Pinteș, Dr. V. Rusu medic, Ion German, directorul gimnaziului, profesorii Coriolan Matei și Nicolae Goia, Iulian Uțiu din Turda ș. a. apoi credincioșii din loc, doamne, domni, țărani cât și o mulțime de credincioși din satele învecinate.

După sf. liturghie P. Sf. Sa a rostit o înălțătoare cuvântare, în cuprinsul căreia între altele a spus și următoarele: „Cu reînființarea episcopiei Clujului, s'a înființat și în Luduș un centru protopopesc. Aici după 10 ani de strădanie și muncă serioasă și blagoslovită, casa de nucleu dela marginea orașelului s'a prefăcut, în casă protopopească în centru, iar bisericuța de lemn — martoră a vremurilor de umilință — s'a prefăcut în o biserică solidă și frumoasă, înzestrată cu cele necesare.

„*Omul sfințește locul* — e o vorbă veche din bătrâni, — și omul care a sfințit locul, este protopopul *Romul Popa*. Ascultând de îndrumările arhiereului binevoitor, profitând de ajutorul ce i s'a dat — și consiliul eparhial — și credincioșii, ministerul și alții, a făcut lucruri vrednice de imitat.“ Și adresându-se P. On. protopop ca din partea P. Sf. Episcop Nicolae Ivan, a zis: „Bine-cuvântată să fie deci munca P. On. D-tale, părinte protopoape, cel dintâi protopop al Ludușului, căci prieterele din casa parohială și din biserică vor vorbi și vor pronunța numele sfinției Tale cu cinste“.

„Rar se potrivește mai bine cuvântul psalmistului: Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile tale“ . . . Minuni sunt cele ce vedem că se fac aici în cuprinsul eparhiei, condusă de cel ce este astăzi considerat de podoba clerului și a arhiereilor români ortodocși“.

După cuvântare, credincioșilor li-s'a împărțit anafură de însuși P. Sf. Sa, iar un preot i-a stropit cu apă sfințită.

În timpul acesta în tinda bisericii s'a săvârșit de către prot. D. Antal și Al. Baba botezul alor doi copii, dintre cari unul anume a fost ținut să fie botezat la sfințirea bisericii.

Serbarea a fost înfrumusețată și de o minunată zi de primăvară.

A urmat o masă comună, unde s'au rostit toaste sărbătorești din partea P. Sf. S.

Episcop Dr. Ioan Stroia, Ministrul Dr. V. Moldovan, Dr. V. Sava, E. Bota, Al. Baba, D. Antal, I. Pop, V. Stănescu, Nic. Colcer, încheiate de prot. R. Popa, care a și mulțumit tuturor. A fost mult aplaudată cuvântarea țăranului Nic. Colcer, gr. cat. delegat la ref. agrară, plină de o sănătoasă cuminenie românească. A arătat greutatele ce a avut biserica noastră la obținerea locului bisericii, pedecile lipsite de inimă, credință și dragoste de neam, puse de unii domni din cealaltă strană, cari spuneau că sunt mai bucuroși să vadă acolo o cârciumă, sau o școală jidovească, decât o biserică ortodoxă. El însă a fost animat de dragostea față de biserica *românească*, în diferent de confesiune, și de aceea a sprijinit cererea ortodocșilor. „Un străin când va trece prin Luduș n'a ști că'i biserică neunită ori unită, va vedea că'i biserică românească, și asta trebuie să ne bucure. Noi țărani vedem că ura dintre frați nu'i bună și trebuie delăturată. Preoții trebuie să bage în sufletele oamenilor credință cât mai multă, ca să'l ferească de rătăcirile zilelor de azi“.

Serbarea s'a încheiat într'o atmosferă adevărat frățească, care dorim să stăpânească și pe mai departe în Ludușul românesc, spre binele neamului nostru.

NOUA LEGE

Credința.

„Adevăr grăesc vouă: de veți avea credință ca grăunțul de muștar, veți zice muntelui acestuia, treci de aici acolo și va trece și nimic nu va fi vouă cu neputință.“

Matei 17, 20.

Unde este comoara noastră, acolo sunt și sufletele noastre!

Isus umbla desculț pe drumurile aspre ale Galileii; disprețuit de puternicii zilei, având doar simpatia celor săraci cu duhul și cu punga, într'o situație mai deplorabilă ca a pasărilor cerului, cari au un cuib și a vulpilor, cari au o vizuină, — era totuși cel mai bogat între contemporanii Lui, căci avea comoara, pe care moliile nu o strică și furii nu o fură: credința în misiunea Lui, credința în Dumnezeu.

Credința! Este cea dintâiu între virtuțile creștinești; este piatra unghiulară pe

care e zidită biserica lui Christos; credința e temeliea vieții omenești și e aluatul, care dospește frământătura progresului. Fără credință nimic nu s'a făcut mareț și durabil în lumea aceasta; ea este viața, — necredința sunt moartea.

Toate lucrurile minunate, întreg progresul omenimei a fost săvârșit de oameni, cari credeau în misiunea lor, împlinindu-se astfel cuvintele scripturii: „celui ce crede îi este toate cu puțință“.

Credința într'o ființă superioară, care cârmuește lumea și influențează binefăcător asupra vieții omenești, este așa de necesară sufletului nostru, cași aerul pentru trup.

Și dacă aerul rău și stricat ori lipsa de aer aduce boală și moarte pentru trup, — credința greșită ori necredința omoară sufletul. Viața oamenilor lipsiți de comoara credinței o vei putea numi cum vei vrea; dar nu va fi nici odată o viață omenească în senzul adevărat al cuvântului, nu va fi o viață pornită spre bine și adevăr.

Toți aceia dar, cari dorim să ne îndeplinim rostul pentru care am fost creați, adevărat să ne desăvârșim și prin aceasta să desăvârșim lumea; înainte de toate va trebui să căutăm, care este credința cea adevărată, mântuitoare?

Lui Isus îi plăcea să vorbească în pilde. Pildele lui sunt tot atâtea mărgăritare, asemenea cărora n'a rostit vre-o dată gură omenească. El a zis: „Asemenea este împărăția cerului grăuntelui de muștar, pe care luându-l omul l'a sămănat în țarina sa. Care este mai mic decât toate semințele, iară dacă crește, este mai mare decât toate verdețile și se face copac, cât vin paserile cerului și locuesc în ramurile lui.“

Asemenea grăuntelui de muștar, credința încolțește în sufletele omenești și răsară dintr'ânsa copacul faptelor ce le săvârșim — rodul acestor fapte ne va spune, dacă trebuie îngrijită și răspândită semanța din care a răsărit, ori trebuiește aruncată și arsă ca o buruiiană netrebnică.

„Păziți-vă de prorocii cei mincinoși“ — a zis Isus — „din rodurile lor îi veți cunoaște pe ei...“

Suntem în veacul al 20-lea și avem posibilitate să facem asemănarea între foarte multe sisteme de credințe și rezultatele lor.

Ce a creat durabil, pentru folosul lumii întregi, disciplina de stat a Romanilor, ori înțelepciunea grecească? Brahma, Budha, Confucius și Mahomet au fost, fără îndoială, oameni înțelepți, reformatori curajoși și harnici sfărâmători de idoli; — dar ase-mănați progresul popoarelor, cari i-au urmat, cu a popoarelor cari se numesc creștine; rezultatul va trebui să convingă pe oricine și să-l constrângă la mărturisirea pe care a făcut-o Iulian Apostatul pe patul de moarte: „Ai învins, Galileene!“

Acest Galilean modest, care a iubit așa de mult pe semenii săi, cât și-a dat viața pentru ei, este Mântuitorul lumii, este „calea, adevărul și viața“.

Toți aceia, cari dorim o mântuire din cătușele lumii acesteia, toți aceia, cari ne simțim izbiți de valurile ispitelor pe marea vieții, să mergem la El, să cerem ajutorul Lui, căci „jugul lui este lîn și sarcina ușoară“.

Dar este oare El într'adevăr fiul lui Dumnezeu? Nu e credința aceasta o rătăcire, dela care voiau să ne ferească înțelepții lui Israel când au pus străjeri la mormântul Lui? Ca un plumb de fier ce să leagă de picioarele arestatului pentru al împiedeca să fugă, aceasta îndoială în divinitatea lui Isus a fost cea mai serioasă piedecă în calea desăvârșirii. Și cum nu ne vom îndoii noi, oameni de rând, când s'a îndoit de divinitatea lui chiar și acela, care a fost trimis să-i îndrepte calea și căruia însuși Dumnezeu i-a descoperit: „Acesta este fiul meu cel iubit!“ Și e explicabilă și îndoiala lui Ioan. Isus a fost prezis și a venit ca întemeietor al împărăției lui Dumnezeu. Oamenii se așteptau deci la o schimbare totală a înfățișării lumii: la surparea tronurilor păgâne, la dărâmarea cetăților asupritoare, la pedepsirea celor răi și răsplătirea celor credincioși.

Din toate acestea Isus n'a realizat nimic. Ca totuși Ioan să fie convins de divinitatea Lui, a zis trimișilor acestuia: „mergând spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți: orbii văd și schiopii umblă; leproșii se curătesc și surzii aud; morții se scoală și săracilor bine să vestește. Și fericit este cel ce nu se va sminti în mine“.

Aceasta este împărăția lui Dumnezeu: să nu mai fie nici o boală, nici o răutate,

nici o îndoială în trupurile și sufletele noastre.

Dar pentruca Isus să-și poată îndeplini actele lui de binefacere, să recerească totdeauna un lucru: credință. În fața necredinței și El să retrăgea mâhnit, după cum ne spune Evanghelia: „Și n'a făcut acolo puteri multe, pentru necredința lor“.

Peste veacuri, vestea cea bună adusă de Isus săracilor a ajuns până la noi. Ascultați-o cu toții. Căci ea nu privește numai pe cei lipsiți de bunurile pământești. Isus n'a dat nici o însemnătate acestora și le disprețuia ca pe niște lucruri cari ne robesc. El se apropia cu milă și drag de aceia, cari simțiau în sufletul lor un neajuns, o goliciune, o sărăcie, o descurajare.

De aceștia se apropia El și le zicea: „Vrei să te mântuești? De poți crede, — toate sunt cu putință celui credincios! Cu ajutorul credinței în Dumnezeu vei deveni alt om, te vei naște din nou, din fiu al omului vei deveni fiu al lui Dumnezeu. Nu vei mai fi robul prejudecăților lumii acesteia; avere, părinți, obiceiuri și legi nu te vor încătușa, ci vei fi slobod să nădăjduiești în mila și bunătatea nemărginită a Tatălui tău cel din ceruri. El îți va călăuzi pașii, și va sădi în sufletul tău pacea, singura comoară vrednică de luat în seamă“.

- Mai presus de minunile ce le-a săvârșit, mai presus de mărturia apostolilor și a martirilor — dumnezeirea lui Isus se dovedește prin puterea învățăturilor Lui de a reforma sufletele omenești. Porunca „să iubești pe deaproapele tău ca pe tine însuși“ este menită să schimbe întreaga construcțiune sufletească a oamenilor și întreaga înfățișare a referințelor sociale.

Azi, de ce avem noi mai mare trebuință, ca de o renaștere morală? Mult dorita consolidare a scumpei noastre Țări nu poate fi dusă la bun sfârșit pe altă cale. Brațul care va face rânduială, va trebui să fie condus de un suflet, care crede în rostul istoric a neamului; sfântul, care va plivi buruiana urci din sufletele noastre va trebui să creadă în adevărul cuvintelor: „fericiți făcătorii de pace, că aceia fii lui Dumnezeu se vor chema“ — mintea, care va ști să deie noi rosturi vieții noastre economice va trebui să țină cu sfințenie la po-

runca: „fiți desăvârșiți, precum și Tatăl vostru desăvârșit este“.

Fără credință în Dumnezeu, fără supunere smerită poruncilor lui, nu e cu putință nici mântuirea noastră ca neam, nici mântuirea personală.

Evanghelistul Matei ne istorisește, cum odată învățăceii erau singuri în corabie și valurile mării infuriate o izbiau puternic. Deodată la orizont să ivește ceva ne mai pomenit, ceva minunat: Isus venea spre ei umblând pe valuri. Sufletele lor s'au cuprins de frică și de nădejde. De frică, că li s'a ivit o nălucă aducătoare de perzanie, și de nădejde, că e aproape Stăpânul, de care ascultă furtuna, Mântuitorul lor din primejdia înecării.

Petru crescuse de mic copil pe valurile mării și adeseori a stat față în față cu moartea; în sufletul lui de pescar bătrân și încercat credința nu s'a lăsat copleșită de frică și a plecat spre Domnul. Dar valurile erau furioase și încercarea îndrăzneată. Gândindu-se la aceasta a încolțit în sufletul lui îndoiala și a început să se scufunde.

— Viața cu felurile ei ispite încă este o mare furtunoasă. Dela pierzanie ne poate mântui numai stăpânul furtunei. Indată ce ne vom îndoii de lucrul acesta, ne vom scufunda întâi puțin, apoi tot mai adânc în marea ispitelor. Fericit acela, care va ști în momentul periculos să strige împreună cu Petru: „Doamne ajută-mi!“

Pr. Ion Goron.

* CRONICA *

Știre personală. P. Sf. Sa Episcopul nostru Nicolae, în ziua de 29 Aprilie c., a plecat la București, pentru rezolvarea mai multor chestiuni oficioase, între cari și obținerea unui ajutor dela stat pentru continuarea lucrărilor bisericii catedrale.

Predică în biserica catedrală din Cluj. Sâmbătă, în 10 Maiu, va predica C. S. protodiaconul Dr. Ion Vască, decanul Academiei teologice.

Serbarea Sfintelor Paști în Cluj a decurs în anul acesta cu mai puțină solem-

nitare, căci P. Sf. Sa fiind reținut în casă, nu a putut participa decât la liturghia din prima zi de Paști și atunci fără să servească, ci numai a cuvântat. Ori-cum s'ar face serviciile divine de către preoți și diaconi, nu pot fi ridicate la solemnitatea care o au când servește însuși arhiereul. Corul mixt al catedralei, sub noua conducere a prof. Aug. Bena, a cântat foarte frumos. În biserică s'a observat aceeași strâmtoare insuportabilă, aceeași îmbulzeală a lumii doritoare să participe la slujbe, însă cu mai mult simț de ordine ca în anii trecuți. Această mulțime de credincioși, ca și a celor ce au lipsit de teamă că nu vor avea loc, (azi orașul Cluj adăposteste peste 20 mii de creștini ortodocși), cere cu insistență isprăvirea catedralei celei noi, căci altfel e silită să-și neglijeze hrana sufletească, ori să o caute în alte biserici creștine neortodoxe. Cunoscând numărul mare de ortodocși, ce crește an de an, în Cluj, chiar și cu isprăvirea catedralei, numai 2 biserici nu vor fi suficiente și va trebui dusă la înfăptuire și zidirea bisericilor parohiale proiectate. Pentru adunarea fondurilor trebuitoare acestor zidiri, trebuie continuată cu toată insistența încasarea repartiției votate, din care s'a încasat prea puțin până acum.

Statua lui Avram Iancu din Târgu-Mureș se va desveli în ziua de 10 Mai c. La serbare va lua parte și P. Sf. Sa episcopul nostru Nicolae, însoțit de mai mulți preoți din centru.

Din Răsboieni-Cetate, ne vine știrea prin Gh. Radu, că în anul acesta au avut parte de Paști foarte frumoase prin faptul că dl. *Dr. I. Hradil* profesor la Academia teologică din Sibiu, fiind pe sărbători oaspele pr. Gh. Onițiu, a ținut o serie de cuvântări pătrunzătoare, pline de un înalt duh creștinesc. Pe lângă aceasta dl. *Amărăscu*, funcționar la CFR. a pregătit un cor bisericesc din funcționarii gării, cu care a dat răspunsurile liturgice în mod surprinzător de reușit, producând credinciosilor adevărate clipe de învioreare sufletească.

Catastrofa dela Costești, în care și-au aflat moartea 13 bărbați, 8 femei, 57 băieți și fete între 16—20 de ani și 32 copii sub 14 ani, arzând în flăcările bisericuții de

lemn, a fost provocată de aprinderea unei coroane de morți, ceruită. Această nenorocire, fără păreche în lume, a pus doliu în toate sufletele românești, și încă în timpul sărbătorilor, căci vestea s'a răspândit ca fulgerul. Întâmplarea fiind cunoscută din ziare, nu o mai repetăm, rugăm însă pe on. preoți să o folosească pentru a înlătura din biserici coroanele morților aninate pe pereți și iconostase. Aceste coroane de flori, aduse ca omagiu morților trebuie să-i însoțească în groapă, punându-se pe sicriu și nici decum să nu se pună în biserici, cu atât mai puțin pe iconostase, ca nește lucruri *nesfîntite* ce sunt. Așa poruncește și pastorală I. P. Sfințitului Patriarh, cât și pastorală ce se va publica în numărul viitor al foii noastre în baza hotărârii Consistorului plenar, ținut la 28 Aprilie c.

Tragerea loteriei A. Anca se va face Duminecă 4 Mai c. În numărul viitor se va publica numele câștigătorului.

Mulțămită publică.

Din prilejul trecerii din viață a scumpului și neuitatului nostru soț și tată, Preotul Nicolae Todea, aducem recunoscătoare mulțumiri celor care au luat parte la trista ceremonie, precum și celor cari ne-au trimis cuvinte de mângâiere.

Familia Todea, Balșa.

BIBLIOGRAFIE

E. Constantinescu: „*Tertuliani opologeticum*“. Dl. Eliodor Constantinescu, doctor în litere, profesor, fost inspector general, a tradus în limba română „*Tertuliani opologeticum*“ după textul complet și nou, apărut la Paris în Decembrie 1929. Cunoscând valoarea mare pentru creștinism a acestei opere și gășind lucrarea meritorie și vrednică de toată atențiunea, o recomandăm preoților și tuturor intelectualilor. Prețul unui exemplar — 190 pagini costă 80 Lei. Se poate procura dela autor în Râmnicu-Vâlcea.

*

Recomandăm onoratei preoțimi să-și procure lucrarea „*Istoria școlii normale și*

Institutului teologic ortodox rom. din Arad“ lucrată de P. C. Sa părintele Teodor Botiș, din prilejul împlinirii unui veac dela înființarea acelor două școale. Lucrarea în format octav mare, pe hârtie albă, 739 pagini costă 140 Lei plus porto poștal. Se poate procura dela Librăria eparhială din Arad.

A apărut:

Misionarul Nr. 3—1930, revistă bisericească. Abonament anual 300 Lei. Redacția și Administrația la Secția culturală a Cons. Eparhial Chișinău. Cuprinsul: 1. Metodica misionară, de M. A. Calnev. 2. Mărturisirea păcatelor de Mitrop. Antonie al Chievului. 3. Despre adevărata biserică pământească a lui Hristos de A. T. Scoznicov. 4. Adventismul românesc, Ic. I. Dărvărescu. Apoi rapoarte misionare, cronică internă, externă și diverse.

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT. ROM. DIN CLUJ

Nr. 3287—1930. (11) 2—3

CONCURS

Pentru îndeplinirea unui *post de cântăreț al Catedralei Episcopiei ortodoxe rom. din Cluj*, se publică concurs cu termen de 40 de zile dela prima apariție în ziarul oficial „Renașterea“.

Cei-ce doresc să ocupe acest post, se vor prezenta într'o sărbătoare sau Duminică în biserica parohială din Cluj, pentru a-și arăta destoinicia în cântările bisericești de strană, având după prezentare să se supună și la un examen din cântări și tipic, înaintea unei comisiuni instituite adhoc.

Petenții vor înainta cerere de concurs în termenul de mai sus la Consiliul eparhial, însoțite de atestate de botez, calificare și servicii pe până aci.

Retribuția împreună cu acest post este:

1. Cvartir în natură.
2. Salar dela stat 3167 Lei lunar.
3. Până la deschiderea serviciilor în catedrală, alesul va asista la serviciu pe parohii Clujului și va primi uzufructul alor 7 jugăre pământ și stolele obicinuite. După

inaugurarea catedralei, cântărețul trece la catedrală.

4. Intrucât cel ales va fi apt pentru a face zilnic exerciții de cant în internatul teologic în timpul ce i-se va designa, i-se va putea asigura și viptul gratuit în internatul Academiei teologice.

Cluj, la 12 Aprilie 1930.

Consiliul eparhial.

Nr. 186/1930 prot.

(12) 1—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a *Mogoș-Mămăligani*, tractul Lupșa, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în ziarul „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela Stat, conform calificațiunei candidatului.
2. Dela fiecare familie care are plug întreg, 8 cupe grâu, iar dela cei cu jumătate plug, 4 cupe grâu — precum și una zi de lucru dela fiecare cap de familie.
3. Venitele stolare statorire, conf. cerințelor de azi.
4. Porțiune canonică în estensiune de 4 jug. fânaș.
5. Locuință în natură nu este, însă s'a pus bază unui fond pentru edificarea caselor parohiale.
6. Lemne de foc, din pădurea urbarială pe baza taxei.

Reflectanții la acest post, își vor înainta cererea cu documentele prescrise de legile în vigoare, oficiului protopopesc al tractului Lupșa și cu prealabila încuviințare se vor putea prezenta în parohie în vre-o Duminică sau sărbătoare, spre a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor avea să prezinte act de învoire dela P. S. S. Episcopul nostru, fără care nu vor putea fi luați în candidare.

Mogoș-Mămăligani, la 6 Aprilie 1930.

Consiliul parohial:

Romul S. Todea
preot — președinte.

Teodor Nicoară
notar.

Văzut! Baia-de-Arieș, 14 Aprilie 1930.

Vasile Gan, protopop.